

Sygn. akt II CSK 178/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa J. S.
przeciwko "K." Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w Ż.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 listopada 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu
z dnia 20 listopada 2014 r., sygn. akt I ACa 334/14,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Dokonywana w toku postępowania kasacyjnego ocena skarg kasacyjnych w ramach tzw. przedsądu ma na celu wybór takich spraw, które powinny zostać rozpoznane ze względu na interes publiczny. Rozwiązanie to łączy się ściśle z charakterem skargi kasacyjnej jako szczególnego środka zaskarżenia, uruchamianego nie w ramach instancyjnego toku sprawy, lecz jako środek prawny nadzwyczajny służący do rozpatrzenia wyłącznie kwestii prawnych (materialnych i procesowych) związanych z wydanym przez sąd drugiej instancji zaskarżonym orzeczeniem. W związku z tak ukształtowanym modelem zaskarżania prawomocnych orzeczeń, skargę kasacyjną poddano szczególnym rygorom tak w zakresie podstaw na jakich może być oparta jak i przesłanek, których istnienie przesądza o jej przyjęciu do rozpoznania. W związku z tym, Sąd Najwyższy, zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Formułując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania strona powinna pamiętać, że każda z wymienionych przesłanek, rządzi się tak co do treści i jak i sposobu jej zredagowania innymi regułami. W każdym zaś razie, postawienie przez skarżącego zagadnienia prawnego bez jednoczesnego przedstawienia pogłębionego jurydycznego uzasadnienia mającego przekonać, z czego wynikają wątpliwości i do jakich różnych odpowiedzi mogłyby prowadzić określone argumenty nie może być uznane ani za przedstawienie zagadnienia prawnego, ani za wywód dotyczący potrzeby wykładni przepisów prawnych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2008 r., I CSK 484/07, nie publ.).

Powołując się na przesłankę, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., skarżący nie przedstawił w tym zakresie samodzielnej argumentacji mającej służyć wykazaniu, że przesłanka ta w sprawie zachodzi. Podkreślić należy, że uzasadnienie podstaw skargi (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.) oraz uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania (art. 398⁴ § 2 k.p.c.) stanowią odrębne

i niezależne elementy skargi, pełniąc w niej odmienną rolę, a zatem powinny być w skardze przedstawione oddzielnie, choć nie można wykluczyć, że podniesione w nich argumenty będą się częściowo powtarzać (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52; z dnia 3 grudnia 2003 r., I CK 421/03, Prok. i Pr. 2004, nr 2, poz. 38). Należy także zauważyć, że w skardze kasacyjnej zachodzi sprzeczność argumentacyjna - wskazania, że w sprawie występuje zagadnienie prawne oraz oczywista zasadność skargi pozostają we wzajemnej sprzeczności. Istotne zagadnienie prawne występuje w sytuacji, w której na tle rozpoznawanej sprawy wyłania się abstrakcyjny problem prawny istotny dla rozwoju judykatury i jurysprudencji i z tego względu wymagający wypowiedzi Sądu Najwyższego, natomiast oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wtedy, gdy w konkretnej sprawie doszło do oczywistego, rażącego i widocznego „na pierwszy rzut oka” naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, tj. gdy zarzuty sformułowane w skardze kasacyjnej są zasadne bez potrzeby rozstrzygania jakichkolwiek, a więc tym bardziej istotnych zagadnień jurydycznych. Obie przesłanki występują w stosunku wzajemnego wykluczania.

Z przedstawionych przyczyn, mając na uwadze, że przedstawiona argumentacja nie stanowi podstawy do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ani z uwagi na istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. ani z uwagi na oczywistą zasadność skargi - należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 7 w związku z § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461).